

L'ESPURNA

Franqueig concertat

El proletariat exigeix que els tècnics militars siguin rigorosament controlats per militants responsables de les organitzacions obreres.

Segona Epoca. Any II. Núm. 82

Girona, divendres 19, de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Front de la Joventut treballadora

Ja compta la nostra ciutat amb el seu Front de la Joventut Treballadora.

Les organitzacions juvenils han elaborat un manifest que és un bon codi d'immillorables intencions

Els nostres joves no tenen pas res a envejar a la veterania dels respectius partits.

Ningú, com ells, palesa un sentit tan assenyat del rol a jugar, i una sensibilitat tan notòria de les hores transcendents que vivim.

Un comú denominador els lliga, des de la Joventut Comunista Ibèrica fins a la Joventut d'Acció Catalana: guanyar la guerra i fer la Revolució.

Una consigna més adient no podien trobar-la les nostres Joventuts.

Les organitzacions juvenils republicanes han fet patent una veritat, abans tan discutida: que no els espanten les plataformes de conjunt per avançades que siguin.

Llur exemple és francament esperançador. Per aquest camí és fàcil d'entendre'ns; la convivència és ja planera i les discòrdies són fàcilment llimades.

No és un Front de Joventut a seques, orfe de l'escalf que, solament, atorga un programa, no és pas un Front sense suc ni bruc, insípid, tristoi. El Front constituït té una força motriu: un pacte no fonamentat en una fórmula negativa, sinó impulsat per unes bones ganes de treballar envers la Guerra i la Revolució. El Front de la Joventut Treballadora concreta un dels seus objectius capitals en la independència social del proletariat.

La nostra guerra no és una lluita de contradicció burgesa, encesa per obra i gràcia dels nacionalismes capitalistes; és una guerra de classes, és una guerra social.

Negar-li aquest caràcter és tant com desfigurar-la. I no en benefici nostre, precisament.

El Front de la Joventut Treballadora ha tingut la virtut de lligar totes les organitzacions gironines a base d'una plataforma eminentment revolucionària.

L'ESPURNA, en saludar-lo, fa patent el seu goig per significar un pas endavant en el camí de la Guerra i de la Revolució.

G U I O

Un acord perillosíssim

L'òrgan central del nostre partit ha llançat un crit d'alerta a la classe treballadora. L'aplicació del pla de Control, el triomf de la farsa diplomàtica nascuda a la Societat de Nacions, suposa un greu perill per a la causa obrera. Feixistes i demòcrates, disposats a estrangular la nostra revolució.

El capitalisme internacional haurà vençut si arriben a complir-se l'acord entre Hitler i Mussolini, per una banda i Anglaterra i França, per l'altra. Els burgesos i reformistes de casa nostra han tingut cura de facilitar aquest triomf.

Quant als treballadors, enganxats per la falsa política dels mateixos, la realitat els vindrà aviat a convèncer de llur actitud suïcida.

Calia haver fet, des d'un principi,

una crida apremiant a la solidaritat internacional del proletariat. Calia haver estimulat als treballadors d'arreu per tal d'interessar-los d'una manera directa a la causa de la revolució socialista. Interessats, però, els nostres governants, en el fracàs del moviment classista, han preferit mantenir tractes, exclusivament, amb els capitells de l'Estat democràtic-burges. Aquests, convençuts del perill que la victòria feixista representaria per a llurs imperis, els atorga amistat, consideració i certa benevolença. No els ofereix pas, però, tot allò que aquells reclamen. La democràcia francesa i anglesa no es solidaritzen desinteressadament amb la democràcia espanyola.

Espanya els planteja un doble

problema: dificultar la victòria de Franco i evitar el triomf de la revolució. Les dues victòries els serien igualment fatals.

Resolució única? Pactar amb els feixistes un pla de Control que impossibiliti la solidaritat proletària. Entre tant, els feixistes segueixen, i seguiran, ajudant-se.

Espantats els dos països per les consignes revolucionàries que mantenen els treballadors espanyols, cauen en la temptació d'auxiliar-se amb els enemics feixistes.

Alerta, treballadors! És aquest un complot tramut per fer impossible la nostra victòria.

La guerra no la guanyarem amb farses diplomàtiques. Si els feixistes les han acceptat, és que pensen prescindir-ne.

Imposem les nostres consignes per a vèncer. Reclamem l'ajut dels nostres germans de classe!

GRACIETA

Consell sumaríssim contra els elements de la quinta columna i Guàrdies Nacionals fugitius

Onze penes de mort i tres de reclusió perpètua a treballs forçats

Aquesta nit a tres quarts d'onze ha tingut lloc a la sala de l'Audiència de la nostra ciutat el judici dels elements de la quinta columna i guàrdies nacionals fugitius, agafats darrerament a les muntanyes frontereres quan intentaven passar-se a la veïna República.

El Secretari llegeix l'atestat i les declaracions dels processats fetes al Preventori de la nostra ciutat.

DECLARACIONS

DELS PROCESSATS

Seguidament els processats són cridats a declarar. Comença Joan Asencio i Ponceli, capità d'Infanteria de la Guarnició de Chiclana i que fou absolt darrerament per un dels tribunals especials de la nostra ciutat.

Contestant a preguntes del Fiscal camarada Pardo, diu: que el motiu d'escapar-se a la Frontera era per anar a veure els seus fills. Portava a sobre el moment de detenir-lo, 775 pessetes.

Francesc Jou Parés, Alfèrec de Infanteria, diu que l'ambient li era hostil i per això marxava a l'estranger. Portava com a diners, 460 pessetes. Afirma que no féu resistència a l'ésser detingut.

Moisés Hernández Herrero

Brigada de la Guàrdia Nacional. Nega a preguntes del Fiscal que el sis d'octubre apallissés un obrer i li trenqués el braç d'un cop de culata. També nega que capitaneés el grup que es fugava. Tot i coneixent la pena que té el que incorre en el delictes de deserció, tenia el propòsit de marxar per anar a París.

Manuel Carceller Querol

Brigada de la Guàrdia Nacional Republicana. Allega com a motiu

per a desertar el fet de que pocs dies abans, sentí el rumor de que els partits del Front Popular havien d'entaular lluita entre ells, per això decidí anar-se'n a la Frontera. Confessa que portà un "Winchester" carregat i una pistola amb carregador.

El defensor company Domingo li pregunta si un guàrdia d'assalt examinà les armes i comprovà si s'havien disparat, a la qual cosa contesta el processat dient que sí, i que les dites armes no tenien senyals d'haver estat disparades.

José Gascon Guillem

Caporal de la G. N. R. Feia vint anys que residia a Barcelona. És un dels quatre detinguts per les Milícies Alpines. Com que tenia mitjans per guanyar-se la vida a França decidí marxar-hi. Al moment d'efectuar-se la detenció portava un mosquetó amb quatre carregadors que se li havien donat al cotxe. A més portava dues centes pessetes a sobre. El motiu d'anar armat era solament — diu ell — per a justificar-se de que anava de servei.

Eliodoro Fernández Portella

Caporal de la G. N. R. Afirma que no és valent. Per això procurava passar la Frontera. Assegura al Fiscal que no disparà ni sentí cap tret en la seva permanència a les muntanyes. Confessa que un company seu fugitiu també portava un maletí on hi havia diners i roba. A més, la plata trobada la tenia en dos pots de litinés el brigada Carceller.

Joan Parera Romero

G. N. R. Féu fer per a marxar de Barcelona un permís del Comitè Regional i un del Coronel. Va sentir disparar i molts, però ells diu

Les Joventuts Socialistes Unificades han signat, també, el pacte del Front de la Joventut Treballadora.

La Joventut Comunista Ibèrica saluda als nous companys i celebra la posició autènticament revolucionària que, en acceptar aquest pacte, han pres la J. S. U. de Girona.

VISCA LA UNITAT REVOLUCIONÀRIA.

que no en dispararen cap, ja que el grup fugitiu del qual formava part no portava res més que pistola de reglament.

A preguntes d'un company del tribunal reconeix que ha comès el delictes de deserció.

Josep Casado Coca

G. N. R. Contestant al camarada Fiscal diu que el motiu que l'indueïa a passar la frontera era solament per l'instint de conservació i degut a les agressions de que eren objecte en el cos en el qual pertanyia. Aquest processat té l'ofici de fuster i havia cregut poder guanyar-se la vida a França degut a la seva jove edat, (23 anys).

Allega amb convicció que ell solament té l'anhel de viure i manifesta que el company militant anarquista Josep Closes, que es trova present a la sala, té coneixença amb ell.

El camarada Fiscal Pardo pregunta que per tal de portar la veritat endavant faci declarar a l'elludit company Closes. Efectivament, aquest declara que ell coneix el processat, però que no sap que sia liberal, ja que les joventuts llibertàries de l'Escala, a on ell residia, poden portar proves de la repressió de què era objecte.

El processat referint-se a les declaracions anteriors diu, que ell rebia ordres de governació en efectuar escorcolls i detencions.

Luciano Casao

Germà de l'anterior. G. N. R. Declara que estava indentificat completament amb els deu companys que integraven el grup desertor. (No aporta dades d'interès).

Francisc Saez de Tejada Sevilla
G. N. R. Abans d'entrar en el cos, havia pertenescut 10 anys a la C. N. T.

Declara que si havia vingut a Girona fou per a despedir-se dels familiars i dels seus companys guàrdies abans de marxar al front i diu que planejaren la fugida a França en un Cafeti de la Rambla.

Lluís Pelaez Nieto

Era Guàrdia de plantilla a La Bisbal.

Fa solament un any que és G. N. A. Abans d'ingressar en aquest cos havia treballat cinc anys i mig en una Editorial marxista madrilenya per a la difusió de la propaganda. Afirmar, com altres companys que l'han precedit que el motiu de marxar a França era també per la insidiosa que en contra d'ells (la Guàrdia civil antiga tenien els components del cos).

Joaquim Llobet Llaverria

Pertanyent a la F. E. N. E. C., de 19 anys d'edat.

Marxava a l'estranger per no voler al front ja que considera que no és element de xoc i degut a les seves dificultats econòmiques. Diu que es trobà amb els guàrdies civils al pont de Castellfullit.

Portava una pistola 6'35 que havia trobat amagada amb or al costat de casa seva. Com si fos influència de pel·lícula diu que sorí de Girona amb el taxi Medinyà fent-se conduir a Olot i d'allí va anar a peu a Castellfullit per a despistar. A una pregunta que li fa el Fiscal, diu que havia demanat permís d'arma i ingressà a les Joventuts Socialistes Unificades.

Contesta el Defensor Romaguera, que té un germà a França que fa de professor i que tenia desig

de reunir-se amb ell. Torna a dir que fugia per no haver d'anar al front, doncs aquesta sola idea li causa un pànic horrible. No recorda la seva data d'ingrés a les J. S., però diu que està conforme amb les idees que animen al Partit Socialista.

Lluís Adroher Riera

Dependent de Comerç i de vint anys d'edat.

Diu que vivia a Barcelona sense treballar i costa dels amics que el mantenien. Per a marxar a l'estranger s'havia posat d'acord amb el Capità Asencio.

Contestant a les preguntes del company defensor Romaguera, diu que no ha fet el srevei militar i que marxava per por de que ell fos víctima, com el seu difunt pare, dels fets anormals d'aquest temps revolucionari.

fensa no són feixistes, són homes que complint un deure es veuen obligats a anar vis a vis davant el poble gironí, a defensar una cosa que no senten.

Hem de fer justícia. El poble de Girona quedarà agraït d'aquest tribunal especial de guerra.

En aquests fets que avui jutgem hem perdut un nostre company. A més hi ha dos ferits. La lluita a les muntanyes, m'informen que enrra continuen. Qualsevol company del poble de Girona que se li preguntí quin càstic mereixen els que ocupen el banquet dels acusats no hi hauria ni una sola protesta de la seva culpabilitat, ja que el cas ha estat concret. -En nom de la classe treballadora podríem donar la pena de mort sense atenuants.

Alguns d'aquests processats no eren capaços d'anar al front, però

vasió de capitals i fer armes contra el poble, afusellar immediatament els que s'asseuen al banquet.

Referint-se a Moisès Hernández tinc un paper a les mans en el qual consta que el 6 d'Octubre va agafar al company Manuel Salines i li donà una pallissa tan gran que li produí la fractura del braç i amenaçant-lo en aplicar-li la llei de fugues. També matà dos obrers en el curs d'una vaga, e nla qual intervení. Hem de fer constar, però, que no és al banquet pels actes delictius dels fets d'Octubre, sino pels fets d'ara.

La G. N. R. ha quedat tacada i avergonyida per l'acte covard i criminal d'anar-se'n sense dir res. El poble no vol que passi a la Història, que és pugui dir que mai un Tribunal Popular hagi dictat una sentència sense haver donat als

M'atreveixo a demanar al Tribunal Popular que se'ls condemni a cadena perpetua i treballs forçats. Ja n'hi ha prou.

Camarada Franquesa

Conta que a les deu d'aquesta nit havien estat cridats telefònicament per a defensar els processats. Ens trobem davant un judici excepcional. Roman encara a la nostra imaginació la manifestació de dol produïda aquesta tarda en l'enterrament del company Berreiro i comprenc la gravetat dels que defenso. No obstant això, jo apello a la concència dels companys del Tribunal i demano que els processats Sàez de Tejada, Casado i Hernández siguin condemnats a cadena perpètua i a treballs forçats.

Camarada Roura

Defensa a Josep Casado i Joan Parés. En el seu informe, creu que els homes que ocupen el banquet, únicament volien emigrar a França. També opina que no feren foc contra els millicans, ja que d'haver estat així, no hagueren rebut per part d'aquests el tracte que tothom ha reconegut per excellent.

A l'igual que els companys defensors que l'han precedit, demana benevolença al Tribunal pels seus patrocinats.

Camarada Romaguera

Comença el seu informe dedicant unes càlides i sentides paraules als malaguanyats companys Felíx Barreiro i Josep Creixans, caiguts e nel compliment de llur deure. Corrobora també amb el fiscal en que han vingut obligats a fer la defensa dels processats. Condemna el delictes comès i demana també la màxima clemència a favor del que patrocina.

Camarada Romaguera

Defensa a Lluís Pelàez, Joaquim Llobet i Lluís Adroher. Al primer se l'acusa d'abandonament de sèrvei i deserció a l'estranger. D'acord amb el Codi diu que són 16 anys de reclusió que li pertocuen. A més, fa constar que el seu patrocinat es lliurà sense resistència.

LA SENTENCIA

A quarts de set de la matinada ha estat llegida la sentència. El públic, nombrós encara, ha escoltat a peu dret les paraules del camarada president.

Le pena imposada als processats per delictes de deserció i evasió de capitals ha estat de mort a les nou d'aquest matí.

Pena de mort per a Josep Gascon, Manuel Carceller, Eliodor Fernández, Moisès Hernández, Francisc Sàez de Tejada Sevilla, Josep i Lluís Casado Coca, Joan Parera Romero, Lluís Pelàez Nieto (guàrdies nacionals amb graduació), Joan Asencio Fernández, ex-capità d'Infanteria, Francisc Jou Parés, ex-alfèrec i de reclusió perpètua per a Joaquim Llobet, Esteve Jou i Lluís Adroher.

La sentència ha estat portada a cap aquest matí a les nou per un escamot de força revolucionària i s'ha efectuat a l'antic Castell de St. Julià de Ramis.

Hem de fer constar que el judici sumariíssim que s'ha celebrat aquesta nit al nostre Tribunal Popular ha estat escoltat per tot el poble de Girona per mitjà d'uns potents altaveus que l'emissora gironina "Ràdio Girona" havia instal·lat a la plaça de l'ex-Catedral.

Mauri.

GRAN MÍTING

diumenge al matí a la
PLAÇA DE LA INDEPENDENCIA

organitzat pel

FRONT DE LA JOVENTUT TREBALLADORA

PARLARAN:

BUSQUETS

per la F. N. E. C.

PARERA

per la Joventut d'Acció Catalana

REIXACH

per la Joventut d'Estat Català

GELIS

per la Joventut Sindicalista

MONYINO

per la Joventut Socialista Unificada

VILA

per la Joventut d'Esquerra Republicana

DOMINGO

per la Joventut Republicana d'Esquerra

PALLAG

per la Feder. d'Estudiants Comunistes

COROMINES

per la Joventut Comunis Ibèrica

SOLER

per la Joventut Llibertària

MARTI

de la J. C. I. que presidirà

Per la unitat revolucionària de la Joventut

TOTS AL GRAN MÍTING

Esteve Jou Parés

Es presenta amb un posat de místic. Amb veu serena i reposada diu que actualment intentava fer de viatjant, havent fet abans de capellà a Bordils. Durant l'agost darrer marxà d'aquella localitat amb direcció a Barcelona. També diu que excepte el seu germà, no coneix a cap més dels altres seus companys que integraven l'expedició. Assegura que no portava armes a sobre.

INFORME DEL FISCAL

La vista s'ha suspès per un quart. Passat aquest temps, el Pnèsident demana si algún company del públic vol feh declaracions. No ho fa ningú.

Seguidament el camarada Pardo fa el seu informe i diu: davant de tot i sobre tot, aquest fiscal popular vol fer resaltar per bé i justícia del poble de Girona en general, que els abogats que actuen de de-

la paúra que els dominava era la d'anar, precisament, a lluitar al nostre front. Aquesta gent anava a posar-se a les ordres d'un capítol rebel per a l'hora d'un atac fort dels facciosos contra la nostra terra baixar i actuar d'agents de la quinta columna.

No podem creure que a l'Exprés Bar s'hagués trametat aquell acord de marxar a la frontera. No podien anar a França a treballar, ja que els hem trobat al damunt claus, signes, mapes i el plànol del terreny on estava enclavada la casa on havien de concentrar-se. Si s'entregaren ho feren perquè no portaven municions per a sostenir una lluita de llarga durada.

En fets revolucionaris la deserció és punida amb la pena de mort. A més tots sabem que una evasió de capitals segons els decrets s'ncorre en la pena màxima.

Per tant, el Tribunal Especial de Guerra no té altra missió a

complir que fallar per deserció, e-processats la corresponent defensa.

Després de tot ço exposat i en nom del poble de Girona, el poble que treballa i lluita pel triomf total de la revolució, demano que s'guin afusellats tots els acusats.

(La sala expressa amb aplaudiments la petició del fiscal).

INFORME DE LES DEFENSES

Camarada Laguna

Manifesta pesar per haver de resoldre una qüestió tan difícilíssima. Fa constar els seus dots de militar i de revolucionari i diu que té la convicció que els seus patrocinats, el capità Asencio i els germans Jou, no perteneixen a la 5.ª columna, sino que els anima un esperit de covardia insuperable. La pena segons l'antic Codi oscil·laria entre els 3 i els 16 anys. Ells tenien un pànic terrorífic, sobretot el capellà, que és un pobre home.

La unitat revolucionària s'afirma

Ahir a la nit es celebrà a la Comissaria Delegada de la Generalitat a Girona una reunió convocada pel Partit Republicà Federal Nacionalista a la que assistiren delegacions de la C. N.T., U.G.T., F.A.L., Partit Sindicalista, P.S.U.C., P.O.U.M., Esquerra Republicana, Izquierda Republicana i Acció Catalana.

Començà la reunió amb una exposició dels motius que originaren aquesta convocària; la situació actual i la necessitat d'anar a una compenetració per a guanyar la guerra i a la elaboració d'un programa social mínim que agermani tot el bloc antifeixista.

Totes i cada una de les delegacions s'hi adheriren sense reserves de cap mena.

El delegat del P.O.U.M. manifestà que totes les organitzacions antifeixistes, malgrat les característiques que les individualitzen, tenen uns punts de coincidència que les uneixen, com són la lluita contra el feixisme al front, i la transformació social que s'està operant a la rera; i per tal d'arribar a l'unificació d'un criteri que ens permeti superar amb èxit totes les dificultats en la resolució d'aquests dos aspectes, creu seria convenient nomenar una ponència que redactés un projecte de conclusions que serien discutides i aprovades després d'un detingut estudi per part de tots els organismes presents.

A proposta de la U.G.T. es nomena una comissió formada pels delegats de la C.N.T., U.G.T., P.O.U.M. i Esquerra.

Partit Sindicalista assenyala la necessitat d'anar ràpidament a una depuració dels emboscats que amb un carnet provoquen la pugna entre els antifeixistes. Creu s'hauria d'acordar que tots els afiliats després del 19 de juliol no poguessin ostentar càrrecs de representació, a menys que ja haguessin pertenescut a alguna organització sindical o partit polític de neta trajectòria antifeixista que els fes creditors de la màxima confiança.

S'acorda reunir-se el proper dijous per elevar a definitiu el projecte que s'elabora.

Avui a les 5 de la tarda s'han reunit els membres de la ponència, per tal de començar els treballs de redacció.

Vida del Partit

Secció Femenina del P. O. U. M.

Companya! La revolució que feia dies s'obria una devallada fantàstica ha fet un pas segur. S'ha format el «Front Jovenil de Treballadors», que diumenge organitza un míting a la plaça de la Independència. Davant la importància del mateix ets pregada que no hi manquis i que siguis a la concentració que tindrà lloc al local del partit a les 9 i mitja del matí per assistir tots junts al míting.

Companya, no hi manquis!

Socors Roig del P. O. U. M.

El Socors Roig del P. O. U. M. vetllant sempre per el benestar i comoditats, en tot lo possible, dels nostres combatens demana a tots els gironins prestin el seu ajut a l'adquisició de caçadores pels nostres companys del front.

Tenim en compte que l'hivern no ha passat encara i que s'acosta el temps de les pluges, demanem que tot-hom col·labori a la subscripció que el Socors Roig del P. O.

U. M. obra per enviar ràpidament al front totes les caçadores que necessitin.

Són molts els companys que es troben en diferents fronts des de la revolució i encara no han pogut tenir mai aquesta prenda de vestir tan útil.

Procurem doncs que això no duri més i contribuïm a la subscripció «Pro-caçadores pel front».

La subscripció queda oberta i podeu enviar tot el que sigui possible al Socors Roig del P.O.U.M., Ciutadans, 12.

D. T., 5 pessetes.

Socors Roig del P. O. U. M.

Companys gironins... són moltes les vegades que cansats de les feines quotidianes i fadigats de la xarxa dels companys, sentim la necessitat d'oblidar-nos de tot i enfrascar-nos en la lectura d'un llibre o fulletó.

NOTICIARI

Aquest matí, a les 10, s'ha celebrat la revisió del judici seguit contra l'ex-milicià Tomas Capafons, que com tots recordarem havia estat condemnat a mort pel tribunal popular en ocasió d'haver imposat penyores a un pobre pagès i haver-se quedat els diners.

El tribunal ha jutjat que sia traslladat al front amb les mateixes condicions que els 4 milicians d'Olot o sia que faci fortificacions i no pugui disfrutar de cap dia de permis.

Aquesta tarda es veurà el judici contra un ex-carrabiner, acusat d'ésser destacat element reaccionari. El judici començarà a les 4 i serà jutjat pel tribunal popular.

Una nota del Comitè Regional de la G. N. R.

«Los Comités de la Guardia Nacional Republicana, interpretando fielmente el sentir clamoroso y unánime de la mayoría de los camaradas que en estos tristes y desgraciados momentos comparten con nosotros el dolor y la vergüenza, que nos sonroja, de sentirse heridos en lo más íntimo por la traición infame llevada a cabo por la cobardía de unos hombres malnacidos que, careciendo de los más rudimentarios principios democráticos y amor al pueblo, de donde proceden, pretendieron traspasar la frontera para ponerse al servicio de la canalla y criminales huestes del fatídico Franco, y en lucha fratricida con nuestros hermanos elevan su más enérgica protesta y condenación de tales hechos, pidiendo, con viril entereza y conscientes de sus actos, castigo ejemplar para los autores de esta felonía, brindándonos, con el corazón puesto en la Causa, por la que derramamos y estamos dispuestos a verter la última gota de nuestra sangre, a ser nosotros mismos los encargados de ejecutar la pena que se les imponga, lavando así, aunque nada más sea que en una mínima parte, la negra mancha que por su culpa nos deshonra.»

Suscripció en pro Milícies Antifeixistes i Orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

Suma anterior. 111.511'28
Germans Culler 2

Aquest plaer que sentim nosaltres l'experimentem també els companys que lluiten al front amb molta més intensitat que nosaltres.

Amb el record de la mare, la companya, el fill, els familiars que no es separa d'ells, la lectura d'un llibre és el bàlsem que cura les ferides del record llunyà.

A rera guarda podem prescindir d'alguns llibres que tenim a casa. Farem un favor gran als nostres companys del front enviant-los-hi a ells.

El Socors Roig del P.O.U.M. us demana que vos despreneu del que vos sigui possible i els porteu ací a fi de que siguin traslladats al front junt amb l'expedició de queviures i roba que surt cada quinze dies.

Camarades, llibres per al front!

Tot per als nostres germans que lluiten.

El Secretariat.

ció i al comanament únic i demanant que s'inplanti tot seguit.

Commutació de penes

Barcelona (2 tarda). — Han estat commutades les penes de mort per la de reclusió perpètua que el Tribunal Especial de Barcelona imposà a Casimir Escala i Antoni Esponero.

VALÈNCIA

No es celebrarà rifa de la Ciutat Universitària

València (4 tarda). — Ha sortit una disposició de la Gaceta suspenent el popular sorteig de la Ciutat Universitària que es celebrava el dia 11 de Maig pel dia que pot produir benefici amb normalitat.

Van caient d'un a un...

Santander (4 tarda). — Les milícies han lograt detenir al diputat de la CEDA De Molino que en iniciar-se el moviment subversiu es refugià a les muntanyes.

MADRID

Resumen de la jornada

Madrid (4 tarda). — Madrid se ha cansado ya de defenderse y nuestras fuerzas, se han lanzado ya contra el enemigo. El resultado no ha podido ser más feliz. En todo el frente de Jarama, el enemigo se ha visto obligado a seguir retrocediendo ante el ímpetu de los obreros.

A pesar de la ruda oposición facciosa que pusiera su mayor empeño en evitar los movimientos de nuestras fuerzas, éstas lograron desalojarlos en una gran extensión de terreno, llegando los obreros hasta las mismas trincheras del enemigo en el sector de San Martín de la Vega.

También en el Jarama nuestras fuerzas atacaron por el sector de la Marañosa, y también el enemigo en este punto hubo de ceder terreno.

No solamente son importantes las operaciones por el terreno arrebatado al enemigo, sino porque la moral de los combatientes ha de sufrir con ellas un duro quebranto. Acostumbrados a los éxitos recientes, estos descalabros han de influir en su ánimo poderosamente.

En los frentes próximos a Madrid, el enemigo apenas dió señales de vida. Únicamente en la noche anterior, atacó ligeramente en el sector de la Moncloa pero las fuerzas del teniente coronel Ortega, supieron imponer silencio a los facciosos.

Como los facciosos fueron derrotados en el Jarama por la noche, su aviación bombardeó la población civil de Madrid en tres ocasiones. Varios aviones volaron sobre la capital, dejando caer bombas sobre casas humildes a cuyos habitantes no cabía más culpa que alegrarse de la derrota de los rebeldes en el Jarama.

Siete aparatos negros fueron abatidos. Una buena jornada...

Parte del Aire

Valencia, 19. — Parte del Ministerio de Marina y Aire:

«Durante la última noche y con gran porfía, fué nuevamente bombardeado Madrid por la aviación facciosa, siendo objeto preferente de los ataques, zonas urbanas de la capital, muy alejadas de los puntos de combate.

Se han registrado daños en varios edificios y algunas víctimas entre la población civil.

Por la mañana, a las once y cuarto, y ante una nueva tentativa de bombardeo contra la capital, despegaron al-

gunas escuadrillas nuestras, de caza, las cuales lograron encontrar a seis «Junkers» de bombardeo, y treinta y cinco aparatos de caza enemigos, con los cuales entablaron combate.

Fueron derribados seis aparatos de caza de la armada facciosa. Dos de nuestros aparatos tomaron tierra con averías, en las proximidades de Chinchón; resultando herido un piloto, y el otro ileso. De un tercer aparato nuestro no hay noticias. Los restantes regresaron a sus bases sin novedad.

A las cuatro y media de la tarde, se entabló un nuevo combate, contra dos «Junkers», y treinta y ocho cazas, siendo derribado un «Heinkels» enemigo. En esta acción, no tuvimos baja alguna».

Parte de Guerra

Madrid, 19. — Parte oficial facilitado por el Gabinete de Información del Ministerio de la Guerra:

«Frente del Centro. — Guadalajara: Escasa actividad combativa. Las fuerzas de la República, que guardan este sector, consolidan sus posiciones con obras de fortificación y atrincheramiento.

En nuestras líneas se ha presentado un evadido con armamento que ha conseguido escapar del terror fascista del frente de Teruel.

Durante la noche de ayer, la aviación enemiga ha bombardeado cobardemente nuestra capital repetidas veces.

En el día de hoy el enemigo ha contraatacado fuertemente la zona de La Marañosa, donde nuestras fuerzas, con valor y alta moral, lo han rechazado, conservando y mejorando las posiciones conquistadas en el día de ayer.

En la zona de Morata de Tajuña se ha combatido por iniciativa nuestra durante todo el día de hoy, ocupando las primeras posiciones enemigas.

Nuestra aviación ha desplegado gran actividad en todo el frente, rechazando a los aparatos de bombardeo enemigos y derribando siete cazas.

El resto de los sectores sin novedad.»

EL SEGELL PRO-REFUGIATS ÉS UN MODEST TRIBUT DE GUERRA

ESTRANGER

Aliança Roma-Turquia

Roma (4 tarda). — Turquia ha encarregat construir a les drassanes italianes la construcció de diferents unitats en destí a la seva flota. A canvi d'això Turquia li cedirà importants materials minerals de les seves mines.

Mussolini a Turquia

Trípoli (4 tarda). — Mussolini anirà el proper dia 9 de març a Trípoli. Sembla que hi restarà alguns dies.

Suècia no deixa venir voluntaris a Espanya

Estocolm (4 tarda). — El govern suec ha dictat una ordre prohibint la tramesa de voluntaris a Espanya.

Alemanya envia més forces a Espanya

París (4 tarda). — Els diaris francesos publiquen a grans titulars el control que demà començarà a funcionar. «L'Humanité» diu que encara aquestes darreres hores Alemanya ha enviat a Franco 1,500 guàrdies d'assalt, de l'anomenada guàrdia negra.

Personal Serreria Colectivitzada de Celrà	50
Entrega de Ràdio Girona corresponent al dia 15	46'50
Personal de Capatassos i peons caminers de Vies i Obres de la demarcació de Girona, mes de Desem. 1936.	607
Personal de Xòfers i Maquinistes de tallers d'Obres Públiques, mes de desembre 1936	228
Entrega de Ràdio Girona dia 17 de Febrer	10
Suma	112.455'03

Idem en pro Hospital de Sang

Suma anterior	133.221'46
Sindicat Unie de Metal·lúrgic CNT. Secció Indústries Metal·liques	265
Germans Culler	1
Pere Albó	2'50
Personal Serreria Colectivitzada de Celrà	50'25
R. O.	25
Emili Oliveras	10
Entrega de Ràdio Girona dia 15 febrer	131'50
Idem. dia 17 »	50
Suma	133.756'71

Idem pro Refugiats

Suma anterior	6.941'75
Sindicat Unie de la Metal·lúrgia CNT., Secció Indústries Metal·liques	389
Suma	7.330'75

BARCELONA

Continua la lluita a l'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat d'aquest matí facilitat per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya és aquest: «Es segueix combatent a tots els fronts. S'han rebutjat tots els atacs enemics. Les nostres forces estan disposades a contraatacar.»

Reunió d'organitzacions antifeixistes a la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — Aquest matí el senyor Companys ha presidit una reunió d'elements dels partits i organitzacions antifeixistes de Catalunya i han tractat de l'exèrcit popular. Les converses seguiran aquesta tarda.

Continuen rebent-se telegrams a la presidència referent a la mobilitza-

TREBALLADORS DE GIRONA:

Les Joventuts Libertàries, la Joventut Comunista Ibèrica, la Joventut Socialista Unificada, la Joventut Sindicalista, la Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya, la Joventut d'Acció Catalana, la Joventut del Partit Republicà d'Esquerra, la Joventut d'Estat Català, la Federació d'Estudiants Comunistes, i la F.N.E.C., us conviden al GRAN MITING, que es celebrarà a la plaça de la Independència, el proper diumenge, al matí.

TOTS AL GRAN MITING

CRÒNICA DIÀRIA

La nova justícia popular

D'entre els guàrdies civils i gent de la cinquena columna que anit hauran estats jutjats per intent frustrat de passar als rengles facciosos, hi ha un oficial d'Infanteria al qual anteriorment el Tribunal Popular havia absolt.

Referències que em mereixen tot el crèdit, asseguruen que a Barcelona hi ha dos gironins de "falange", absolts també pel Tribunal Popular, als quals hom ha encarregat de tenir cura de nens refugiats.

He vist circular tranquil·lament per la Devesa algun conegut militar, reaccionari de confiança, absolt, naturalment, pel susdit tribunal.

Fa uns dies, el capità Bacquelaine, absolt així mateix per l'admirable tribunal, ens adreçava la paraula des de ràdio-Burgos.

El tribunal "condemna" al capità López Lara a prestar els seus serveis al front d'Aragó. Com que a l'ocasió la pinten calva, l'alludit militar l'aprofita i passa, com la cosa més natural del món, al camp dels rebels.

En una escola de Girona, hi fa classe una professora que té el propòsit de celebrar amb xampany la victòria dels "seus" i el dia de la caiguda de Màlaga afirmava entusiasmada que el poble mala-

gueny havia rebut amb una pluja de flors a l'exèrcit nacionalista.

En una casa grandiosa de la nostra ciutat hi viu la muller d'un militar que s'ha passat als rebels. Aqueixa dona vomita públicament insults i malediccions contra totes les forces antifeixistes. En canvi nosaltres continuem permetent-li de compartir el nostre pa.

No vull esmentar més cassos i formulo, altra vegada, aqueixa pregunta: Som, tots plegats, o no som una colla d'imbècils? O bé: és que els nostres jutges i els encarregats de la seguretat interior pensen arribar, amb la seva humanitat tova, al Gòlgota?

No és possible de continuar ni un dia més per aquest camí, si estimem, de veritat, la causa per la qual tanta sang porta vessada la classe treballadora. En els períodes crítics de la història, quan aquesta dona un tomb de les proporcions com són les d'una guerra revolucionària, el sentimentalisme carrincló no té cap justificació. No cal pensar en la salvació d'una vida. Quan a cada hora, en els fronts de batalla, els nostres germans fan ofrena de la seva, quina valor té la de qualsevol miserable que a la reraguarda desitja impacient la nostra hipotètica ensulciada?

Joan QUER

CONTESTA COM CAL

«CNT a "Mundo Obrero"»

Refiriéndose a las calumnias del diario stalinista contra el P.O.U.M. escribe "C. N. T.":

"Los lectores de nuestro diario conocen la campaña que en estos últimos tiempos hemos desarrollado en defensa de las esencias revolucionarias del pueblo español. Saben también que desde hace tres días nuestra preocupación máxima, nuestra atención, está embargada por los acontecimientos y por la marcha de la guerra. Nosotros, que hemos dicho y sostenemos que la guerra y la revolución son inseparables, sabemos medir y pesar una y otra lo suficiente para trabajar por una de las dos cuando las circunstancias lo exigen.

A nadie puede extrañar, pues, que colocando los intereses de la primera por encima de todo, en estos momentos críticos, hayamos hecho punto en lo que a la segunda se refiere.

"Mundo Obrero", que al parecer se había erguido en contrincante nuestro, hizo, no hace muchos días, unas declaraciones semejantes a las que nosotros hacemos ahora. Pero "Mundo Obrero", en su número de ayer, vuelve a mezclarnos en su pleito político, con el P. O. U. M., diciendo que los llamados trotskistas calumnian a la C. N. T. Antes, y de ello no hace todavía quin-

ce días, dijeron que nos adulaban para lograr captarnos. Entonces replicamos adecuadamente y hoy tenemos nuevamente que salirle al paso al colega comunista, para decirle solamente dos cosas:

Primera, que nosotros hemos dicho ya una vez, y para siempre, que vemos en los compañeros del P. O. U. M., en los combatientes del Partido Obrero de Unificación Marxista, otros tantos luchadores antifascistas, y como tales tienen derecho a opinar como gusten y no como gusten sus directores; y segunda, y muy importante, que la C. N. T. está muy encima de las calumnias que pueda lanzar el P. O. U. M. o de las adulaciones que vengan de él o de otro cualquiera, y que no estamos dispuestos a distraer más atenciones a una nimiedad política, de Partido, que pueda apartarnos de los deberes que la actualidad impone a todos.

Sépanlo, pues, los camaradas de "Mundo Obrero" y procuren no mezclar ya más el nombre de la C. N. T. en sus triquiñuelas. Recojan el trigo, muélanlo y cómanse el pan ellos solos. Nosotros sólo tenemos ahora un enemigo: el fascismo. Y sólo respetamos a quien nos acompañe en la lucha por la libertad. ¿Entendido? Pues vamos a verlo".

El «Sindicat d'Indústries Gràfiques» de Girona a l'altura de les circumstàncies

En la reunió de la Junta del «Sindicat d'Indústries Gràfiques», d'aquesta ciutat, celebrada el dimecres, dia 17 del corrent, s'acordà adreçar al President de la Federació Local de Sindicats de la U. G. T. el comunicat següent:

«La Junta Directiva del Sindicat d'Indústries Gràfiques» de Girona (U. G. T.), creient interpretar el sentir de tots els seus associats, fa remarcar la seva estranyesa de que en l'acord que darrerament prengueren i signaren a Barcelona les organitzacions obreres i polítiques, en el sentit de que es comprometien a no entaular cap discussió que pogués portar el resultat d'insultar-se mútuament, no s'hi adherís l'organisme superior de la nostra sindical.

Com que l'esmentat acord té una importància cabdal per anar a la tant desitjada unió de totes les forces representatives de la classe treballadora, creiem molt contraproduent l'abstenció de la nostra sindical.

Pel qual motiu us ho fem constar, en el desig de que procuri subsanar-se un oblit que dona motius a que es facin al·lusions no gaire favorables per a la nostra sindical i molt menys per a la definitiva unió de tota la classe proletària.)

Esperem que la nostra consideració serà tinguda en compte.

Cordialment us saluda, per la Junta, El Secretari, Ernest Dispés

Fulletó de L'Espurna 17 - El Taló de Ferro

—Sereu expulsat, advertí Ernest.

—Jo us donaré la prova del contrari, fou la rèplica. Veureu, si és cert tot el que dieu, que l'Església ha anat equivocada per ignorància. I crec que tot el que hi ha d'horrible en la societat industrial és degut a la ignorància de la classe capitalista. Veureu com aquesta remeiarà al mal des d'el moment el missatge que es d'obligació de l'Església comunicar-li.

Ernest es posà a riure. La seva rialla era brutal i vaig sentir-me inclinada a prendre la defensa del bisbe.

—Recordeu-vos, vaig dir-li, que no veieu la medalla més que per un costat. Malgrat que no ens creieu capaços de cap bondat, hi ha molt de bó a casa nostra. El bisbe Morehouse té raó. Els mals de la indústria per terribles que siguin es deuen a la ignorància. Les divisions socials són massa accidentades.

—L'indí selvatge no es tan crudel ni tan

implacable com la classe capitalista, respongué, i em vingueren ganes de portar-li jurada.

—No ens coneixeu. No som crudels ni implacables.

—Demostreu-ho, va engegar amb tò de rept.

—Com voleu que us ho demostrï a vos? Jo començava a estar cremada. Ell va moure el cap.

—No us demano de demostrar-m'ho a mi; vos demano de demostrar-vos'ho a vos mateixa.

—Jo sé els punts que calço.

—Vos no sabeu res, respongué ell brutalment.

—Apa, apa, nois! digué el pare d'un tò conciliador.

—M'en fum, començava jo indignada; però l'Ernest m'interrompé.

—Crec que teniu diners empleats en les filatures de la Sierra, o el vostre pare n'hi té, pel cas és el mateix.

—I que té que veure això amb el que ens ocupa? vaig exclamar-me.

—Poca cosa, anuncià lentament, passat de que el vestit que duieu és tacat de sang. Els queviures que us alimenteu tenen gust de sang. De les vigues del sostre que us protegeix regalima la sang de tendres infants i d'homes vàlids. Amb cloure els ulls en tinc prou per a sentir-la gotejar al meu entorn.

Afegint a la paraula el gest s'esfonsà a la butaca i tencà els ulls. Jo vaig esclatar en un plor de mortificació i de vanitat ultrajada. Mai en ma vida havia estat tan cruelment tractada. El bisbe i el meu pare estaven tan perplexes i trasvalsats l'un com l'altre. Varen mirar de conduir la conversació cap a un terreny més candent. Però l'Ernest obrí els ulls, s'em mirà fit a fit i amb un gest els va acallar. Sa boca era severa, son esguard també, i en els seus ulls no hi havia ni una guspira d'alegria. Què anava a dir, quina altra crueltat m'ava a infligir? Mai ho he sabut, car en aquell mateix moment, un home que passava per l'acera va aturar-se per a mirar-

nos. Era un minyó ben plantat, pobrament vestit i amb una feixuga càrrega de caballets, cadires i pantalles de bambú i de ratina a l'esquena. Mirava la casa com dubtant d'entrar-hi per tal de proposar a la venda algun dels seus articles.

—Aquest home es diu Jackson, digué Ernest.

—Fornit com és, vaig remarcar secament, bé podria treballar en lloc de fer de marxant ambulat. (1)

—Fixeu-vos amb la màniga esquerra, va advertir-me Ernest amb dolçura.

Vaig donar un cop d'ull i vegí que la màniga era buida.

—D'aquest bras vé una mica d'aquella sang que no fa gaire sentia rajar del vostre sostre, va continuar amb el mateix tò dolç i trist. Va perdre el seu bras en les

(1) En aquella època hi havien a milers d'aquests pobres marxants que en deien ambulants. Anaven de porta en porta amb tota la càrrega de llurs mercaderies. Era un veritable despilfarro d'energies. Els procediments de distribució eren tan confusos i fora de raó com el conjunt en pes del sistema social.